

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

duben 2012

6. ročník / 4. číslo

„Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ (Jan 20,21)

Milé sestry, milí bratři,

Velikonoce kladou na Církev náročný úkol, zvěstovat téměř na ráz dva samotné extrémy: Boží prázdnotu a Boží plnost. Obojí vkusně, první tak, aby slabšími a citlivějšími povahami příliš neotřásla a neuvrhla je do stavu, kdy už se s radostí Vzkříšení minou. Zvěstovat věrohodně Vzkříšení je po dvou tisících let takřka nadlidský úkol. Církev často volí trik, pojme Kristovy pašije jak corridu, nebo jako kohoutí zápas. Ostatně duben: nejkrutější měsíc, poskytuje vhodné prostředí. A církev doufá, že k radostné zvěsti o Vzkříšení stačí jen hluboká, často slovy nepopsatelná úleva z konce pašijí, která by však nejspíš nastala, ať by skončily jakkoliv. Ale odbřemenění často přejde v prázdnotu. A pak je lákavé oživit víru dalšími pašijemi, tentokrát bez Krista a, proč už ne, bez Církve. Církev musí být nesmírně opatrná při slavení Velikonoc a nejsou slova dost silná, jimiž ji k tomu pobídnout.

VELIKONOCE 2012

KATEDRÁLNÍ CHRÁM SV. VAVŘINCE NA PETŘÍNĚ:

Květná neděle – 1. 4. v 17,00

eucharistická slavnost se svěcením ratolestí

Úterý 3. 4. v 18,00

Eucharistická slavnost se svěcením olejí

Zelený čtvrtek – 5. 4. Památka poslední večeře Páně - 19,00 - eucharistická

slavnost s mytím nohou a getsemanská meditace

21,00 – křížová cesta na Petříně s ekumenickou účastí

Velký pátek – 6. 4. – Památka utrpení a smrti Páně

18,00 – křížová cesta na Petříně

19,00 – liturgie Velkého pátku

20,30- netradiční pašijová hra

21,30 - noční bdění s modlitbami

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně - Bílá sobota – 7. 4. 21,00 - liturgie velikonoční

vigilie se křtem

ROTUNDA NALEZENÍ SV. KŘÍŽE:

Středa 4. 4. v 18,00 – temné hodinky –
Sedm Kristových slov na kříži

Hod Boží velikonoční – 8. 4.
v 17,00 - eucharistická slavnost

2. neděle velikonoční – 15. 4.
v 17,00 – eucharistická slavnost

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény
Neděle 11⁰⁰ - eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta
Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže
Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže
Středa 17:30 – setkání nad Bibli v Communiu
Čtvrtek 17:30 – studentská bohoslužba u sv. Kříže
Čtvrtek 18⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Rodiny
Pátek 17⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Vavřince

Událo se

11. března se v Communiu konalo zasedání farní rady.

Kalendárium

20. dubna v 19 hodin se v Komenského sále, Wuchterlova 523/5, Praha 6 bude konat **Ekumenické setkání se spiritualitou Taize**. Akci pořádají náboženská obec CČSH v Praze Dejvicích a farní obec Starokatolické církve v Praze. Večer povede br. Wojtek z komunity Taize.

Narozeniny v dubnu slaví:

Karel Štýbr, Eliška Strakošová, Jan Ziegler, Eva Kratinová, Jozef Husovský.

Přejeme hojnost Božího požehnání.

1.4. – Květná neděle

Iz 50, 4-9a

Ž 31

Fp 2, 5-11

Mk 11, 1-11

Ježíš vjíždí do Jeruzaléma na oslátku. Zvířata s námi mají společnou jednu osudovou vlastnost – nutnost, ale zároveň i schopnost, nést břemena. Zvířata nevědomě, my i vědomě. Zástupy sice nakrmil Ježíš zázrakem, ale rozmnožil ryby. Břemenem ryb je být jezeny, i lidmi. A to, že během Velkého postu nedoporučuje východní tradice požívat ani ryby, neplyne snad z přemrštěného asketismu, ale ze snahy obnovit na okamžik rajský stav, kde tvor nepožíral tvora. V padlém světě jsou ryby k jídlu, osláci k vláčení nákladů, lidé jsou křehcí a smrtelní a Bůh – křižován. Ale jeho břemeno netíží, ani osla, ani snad onu rybu, chudinku pečenou, kterou pojedl, již Zmrtvýchvstalý, s učedníky, které se dotkl oslavenými ústy. Ráj na zem tedy nepřinesl. Přinesl vlastně nový druh břemene, rybami a osly přijímaného bezděky a pokorně, lidmi vědomě a mnohdy nepokorně. Protože vyledávání v oslovských lavicích není žádné blaho. Ale oslovská lavice stojí u okna a z okna je vidět Jeruzalém, už jako Coelestis Urbs Hierosolima.

5.4. – Zelený čtvrtek

Ex 12, 1-4

Ž 116

1K 11, 23-26

J 13, 1-17

Někdy může být dobré chápat symboly víc hmotně a ve velikonočním beránkovi nevidět jen předobraz Kristova utrpení, ale i zabití zvířete, které také chtělo žít, ale padlo za oběť rituální hostině, zatímco jiní spoluberánci padli a padají za oběť lidskému hladu, který přece dodnes hubí tolik lidských bytostí.

A z téhle naprosté hrůzy Ježíš vykračuje, když říká a pak i činí: ne beránek, ale já sám se obětuji: Bůh sám se obětuje. A překážkou Andělu smrti nestojí už beránčí krev na veřejích dveří ale dveře samy, dveře do ovčína, brána Království nebeského.

Novodobý východní theolog odhaluje jeden nečekaný význam postu: je to jediné období roku, kdy se nás zvířata nemusejí bát.

Zbavujeme je na třicet dní toho, čeho nás jednou provždy zbavil Kristus: strachu z věčné smrti.

6.4. – Velký pátek

Iz 52, 13-53

Ž 22

Žd 4, 14-16

J 18,1 – 19,42

I židovská mystická tradice má zkušenost světa bez Boha. Bůh se zde ze světa stahuje, smršťuje se a ponechává uvnitř sebe volné místo: pro lidskou svobodu, ale i pro její nevítané, leč nerozlučné družky: hřích a zlo. Ale jeho Božská Přítomnost, s ním sjednocená, a přece od něj záhadně oddělená, zůstává s vyvoleným národem. Zprvu jakoby přebývala v Chrámě, ale s jeho zbořením následuje lid a odchází do exilu.

Smrt Boha a jeho sobotní nepřítomnost je podobná, ale přece jiná. Nebylo třeba oddělovat Boha od Jeho Přítomnosti, byl přítomen v těle jako Ježíš Kristus. A s jeho smrtí osiřel svět docela. Ale zato Ježíš prolomil dosavadní samozřejmost, totiž, že mrtví nemohou chválit Hospodina. Sestoupil do podsvětí a v něm sestoupil do podsvětí, mezi mrtvé, sám Bůh a mrtví, vysvobození ze smrti, chválili jeho jméno. Bůh byl přítomen tam, kam dříve nemohl: v podsvětí. A svou přítomností prolomil jeho brány. A tehdy, kdy doslova a konkrétně přemáhal smrtí smrt, strnul svět jeho nepřítomností. A mnozí trnou a trpí pocitem Boží nepřítomnosti či vzdálenosti i dnes. Není to útěcha, ale snad záblesk smyslu v jejich samotě: Ježíš Kristus právě teď přemáhá smrtí smrt.

8.4. - Zmrtvýchvstání Páně

Iz 25, 6-9

Ž 114

1K 5, 6b-8

L 24, 13-49

Ježíš sestoupil na zem, vzal na sebe lidskou přirozenost, působil na zemi, pak byl umučen, pohřben a vstal z mrtvých. Na jeho výstup do Nebe ještě čekáme, ale obrazně s ním vystupujeme i my: máme lásku Bohočlověka, máme příslib věčného života a tušení dosud nepostihnutelné slávy a krásy.

Ale my sotva jsme vystoupali, čeká nás opět sestup, vtělení všeho v co jsme uvěřili, co jsme uviděli a uslyšeli a čemu jsme zaslíbeni, do běžného života. Zde je velké pokušení zůstat a nevracet se zpátky, k blízkým, starostem a péči o ně. A tam, kde Ježíš přijme přirozenost služebníka, zopakuje spásou opilý nešťastník: „Nebudu sloužit.“ A zatímco Ježíš se vtělil v bezmocné dítě, ten, kdo nechtěl sloužit, slétl z nebe jako Jitřenka.

15.4. – 2. neděle velikonoční

Sk 4, 32-35

Ž 133

1J 1, 1-2

J 20, 19-31

Nemyslím, že by byl Tomáš nějak nadprůměrně skeptický a pochybovačný. On se zkrátka vrátil domů, řekli mu, že viděli Pána a jeho mrzelo, že ho propásl, když něco někde, nejspíš pro spolubratry, vyřizoval. Tak nějak si Krista vydupal, a On k němu přišel. A ono, často tak nevkusně pojímané a zobrazované vkládání prstů do ran nebylo žádným ohledáním. Dotýkal se oslaveného těla, jehož rány dávno nebudili soucit ani odpor, ale zářily nadpozemsky nestvořeným světlem. Ostatní dostali Ducha a mohli si odpouštět a neodpouštět, a ještě byli blahoslavení, protože uvěřili, aniž viděli. Zato Tomáš viděl, a snad důvěrněji, než oni. Kdo by měnil?

22.4. – 3. neděle velikonoční

Sk 3, 12-19

Ž 4

1J 3, 1-7

L 24, 36b-48

Vzkříšený Ježíš je nepochybně jiný. Přemohl smrt, přemáhá omezení času a prostoru, září divukrásným nestvořeným světlem a jeho rány dávno nebudí lítost nebo hnus, jsou to jen průkazy totožnosti Ježíše před Vzkříšením a po něm. A oslaven je celý v celém svém těle, které nepřestává být lidské. Jistě už není zdrojem všech útrap, jakými bylo za života. Ale i vzpomínka na všechnu prožitou bolest by nabádala: odhodit a vanout si kam chci. Pak by se učedníci ovšem zbavovali těl. Některé sekty tak ostatně činily dosti výstředními způsoby. Naše těla jsou ale uchystána pro slávu, a také se mají vymanit ze všech pout a zářit nestvořeným světlem. K tomu je ale třeba dlouhá cesta plná pokory a služby, jak ji razil první mezi vzkříšenými Ježíš.

29.4. – 4. neděle velikonoční

Sk 4, 5-12

Ž 23

1J 3, 16-24

J 10, 11-18

Je zde zvláštní, že jakkoliv se mluví o ovcích, hlavním tématem je řeč. Ježíš zjevuje Otcovu vůli srozumitelným jazykem, byť místy obraznou řečí. Otec se k synu přihlašuje lidským hlasem. A ovečky naslouchají svému pastýři, který je zná jménem, a běží proto za ním a za jiným by nešly. Ostatně ten pasáček, co pořád volal: „vlk, vlk.“ pískával zprvu odezvu, sbíhali se vesničané byť nevíme, zda přednostně s úmyslem zachránit pasáčka, či ovce. Tato morálita nedopadla dobře. A nedopadne dobře ani církev, která v ponurém alarmismu, vědomí nepostradatelnosti sebe sama a jakési touze být pronásledována, bude pořád volat: „Vlk, vlk!“ Až se znemožní úplně, vlk možná přijde a nikdo se mu nepostaví.

Farní vyúčtování za měsíc březen 2012

Příjmy:

sbírky rotunda:	1.631,-
příspěvky:	1.565,-
dary:	2.000,-

CELKEM: 5.196,-

Výdaje:

pohřeb Jaroslava Rejchrt:	22.000,-
telefon:	2.168,-

CELKEM: 24.168,-

ROZDÍL: - 18.972,-

Stav účtu k 31.3.2012:	793.146,-
Stav pokladny:	40.776,-
CELKEM:	833.922,-

Křížovatka – měsíčník. Vydává Farní obec starokatolické církve v Praze.

Vydáno : 1.4.2012. Neprodejné.

Kontakt: Na Bateriích 27, 162 00 Praha 6; email: stkat@starokatolici.cz; <http://praha.starokatolici.cz>

© 2012